

Ilmapakkus kähke ja kinke

1. veebruar oli normist ligi kolm kraadi soojem.

Veebruari algul keeras ilma-
taat kokku järjekordse kähki,
sekord suusasõpradele. Kui
kühnlapäeval õeldakse talve
ühest silmast tilkuma hakka-
vat, siis kaks-kolm päeva hil-
jem lahistas ta nutta, nii et
kõigil sai kõrini. Neljandal ja
viiendal kuupäeval tuli vih-
mäna alla üle 8 mm vett.

Tuul ning 5kraadine soojus
kahandasid Tartu maratoni
rajal vaevaga varutud loodusli-
ku ja kahurilume varud pea
olematuks. Küllap tuleb vars-
ti suuskureil võistelda kaasa-
võetud lumel (nagu – “valmis-
tan kasukaid tellija nahast”).

Saime Itaalia pakast

Neli päeva hiljem oli jälle lumi
maas ning miinuskraadid
õhus, nagu korralikule küün-
lakuule kohane.

Meie inimesed hakkavad
kliima soojenemisega juba
harjuma – ühel päeval kostis
raadiost: “Hommiikul oli mit-
mel pool –8- kuni –12kraadine
pakane.”

No kuulge, ega me Itaalias
ela! Eesti laiuskraadil peaks
ikka pakaseks pidama seda,
kui termomeetri näit langeb
allapoole 20 miinuspügalat.

Õigeid pakasepäevi oli meil
veebruaris vaid paar tükki,
külmim oli 19. kuupäeva vara-
hommikul (–23,6° Kuusikul).
Kühnlakuu oli kokkuvõttes
päris soe: meteoroloogia ja
hüdroloogia instituudi arvutu-
sed andsid Eesti keskmiseks
õhutemperatuuriks –4,0°
(norm –6,8°).

Külm oli kirde pool (Jõhvis
–5,1°), märksa soojem aga
mere ääres (Ristnas –1,2°).
Kuigi maas polnud lund silma
järgi hinnates kuigi paksult,
saadi sademete keskmiseks
priske 47 mm ehk 169% nor-
mist (Ristnas koguni 76 mm
–224%!).

Madise-, iseseisvus- ja vast-
lapäeval oli ilm kena, eriti
pealinnas, kus nagu ikka peeti
kaitseväeparaadi. Sinises
taevas sai imetleda isegi meie
õhuväge.

Määrustik näeb ette, et mar-
siilmaks loetakse sellist, kui
õhk on soojem kui –12°. Muidu
oleks juba ohtlik pilli puhuda
või palja pääga palvetada.

Võrrelgem: 24. veebruaril
1985 valitses Eestis tõeline
kühnlakuu pakane 30 miinu-
sega! Siis oleks olnud ränk
juba kätlemisteremooniale
minekki.

Presidendi vastuvõtupeo
kোকad võiksid enam arvestada
eesti traditsioonidega: madise-
päeval ei tohtinud teatavasti
liha süüa – siis kohtad suvel
usse (vihma-? kõhu-?). Kõike
ei saa üle võtta: näiteks vanas-
ti ei käinud madisepäeval
Saaremaa naised võõrsil, mui-
du pidavat sead pauraks
minema (ühinen siinkohal
feministide protestiga).

Ilmast mujal ja muiste

Paljudes maades ei kurdeta
lumepuuduse üle. Pigem ol-
lakse hädas selle rohkusega.
12. veebruaril tuli Kreekas
maha lumekogus (Ateenas
0,5–1,5 meetrit), mis halvas
liikluse pea kogu riigis. Mit-
mes paigas nähti lund esimest
korda 62 aasta jooksul.

Kuu viimastel päevadel olid
valge vaibaga kaetud peaaegu
kõik Vahemere rannad. Turis-
tide meelepaha oli igati õigus-
tatud – miks pagana päralt
pidime siia sõitma, kui Taanis
on palju kenamad ilmad?

Ilm sundis Lähis-Idas kasu-
tusele võtma uued sõjavahen-
did – lumepallid. Paksu lume-
kihi tõttu katkesid madinad
tavarelvadega, edasi lükkus

ka süurlaste protestimarss
Golani kõrgustikule, kokku
kukkusid Jeruusalemmas
mitmed usklikke uskmatuist
eraldavad tarad.

See-eest saja aasta eest oli
kühnlakuu Tartus õhukülmu-
selt normi kohane (–6,4°), jõed-
järvd püsivad jää, maa lume
all (kuu keskel oli lund isegi
40 cm).

Postimehele kirjutati Pais-
tust: Kuigi jaanuari kuul tak-
istas paljas tee taluinimeste
toimetusi, on nüüd jälle sügav
lumi tööde takistuseks. Koh-
tadele, mis teest eemal, ei saa
sügava lume pärast tühja ree-
ga juurde, koorma veost pole
juttugi! Nii on tänavu puude
ja põhu puuduse üle kaeb-
tust.

Viljandimaalt. Et leppade
otsas väga rohkelt pikergusi
“rukkiurve” leidub, arvatakse
eestuleval suvel hääd rukki-
saaki oodata olevat.

Amblast. Ilmad on viimasel
ajal tuisused ja sagedasti niis-
ked olnud.

Selle läbi tuleb ka koolilaste
seas palju kaelahaigust ette,
mis jälle omalt poolt koolitööd
takistab.